Tial hipopotamoj ne havas hararon

Basilio Gimo, David Ker
Carol Liddiment
dohliam
2
Esperanto eo

Iun tagon Kuniklo marŝis laŭ la riverbordo.

Hipo ankaŭ estis tie, kie li promenis kaj manĝis iom da bongusta verda herbo.

Hipo ne vidis ke Kuniklo estis tie kaj ŝi senintence paŝis sur la piedo de Kuniklo. Kuniklo ekkriis al Hipo, “Vi, Hipaĉo! Ĉu vi ne vidis ke vi paŝas sur mia piedo?”

Hipo pardonpetis al Kuniklo, “Mi tre bedaŭras. Mi ne vidis vin. Mi petas vian pardonon!” Sed Kuniklo ne volis aŭskulti kaj li kriis al Hipo, “Vi faris tion intence! Iutage vi vidos! Vi pagos!”

Kuniklo iris trovi Fajron kaj diris, “Iru kaj bruligu Hipon, kiam ŝi elvenis de la akvo por manĝi herbon. Ŝi paŝis sur min!” Fajro respondis, “Neniu problemo, Kuniklo, mia amiko. Mi laŭ via demando faros.”

Poste Hipo estis manĝante herbon malproksime de la rivero, kiam, “Vus!” Fajro ekflamiĝis. La flamoj ekbruligis la hararon de Hipo.

Hipo ekploris kaj kuris al la akvo. Ŝia hararo tute forbrulis per la fajro. Hipo senĉese kriis, “Mia hararo forbrulis en la fajro! Mia hararo estas forbrulinta! Mia bela hararo!”

Kuniklo ĝojis ke la hararo de Hipo estais forbrulinta. Kaj ĝis nun, pro timo de fajro, la hipopotamoj neniam iras malproksime de la akvo.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Tial hipopotamoj ne havas hararon

Basilio Gimo, David Ker
Carol Liddiment
dohliam

CC BY